

[Margrete Auken]

get begavet i stedet for at ødelægge hele projektet, som man er i færd med her.

Poul Nielson (S):

Socialdemokratiet lægger stor vægt på opfølgningen af det perspektiv, der ligger i Brundtlandrapporten, og vi har også prøvet at få Folketinget involveret på en så forpligtende måde som muligt. Allerede ved debatten i januar 1988 fik vi en dagsorden, som lægger en plan for vores behandling af disse spørgsmål i Folketinget. Det er på den baggrund udmærket, at regeringen nu kan sige, at den kommer med sit udspil, og det kan vi bebude en stærk interesse for fra vor side.

Til SF's forslag kan vi melde, at vi er generelt positivt indstillet over for sigtet med forslaget og vil gå ind i udvalgsarbejdet på det grundlag. Vi har prøvet at få konkretiseret de styremidler, der skal til, for at vi, som jeg tidligere har sagt, kan få fuglene fra taget og ned i hånden, når det drejer sig om at få gennemført en reduktion af energiforbruget. Specielt på elforbrugsområdet har vi et projekt kørende, AKF-projektet. Jeg mener, at der er brug for at presse betydelig mere aktivitet frem i det projekt, end der indtil nu har været tale om. Selv om det er et udmærket kortlægningsarbejde af mulighederne, så er klargøringen af, hvilke styringsmidler vi skal have for at få den reduktion, det interessante.

Som SF også skriver i forslaget, er Danmark bestemt ikke bagud, når det gælder en politik, der svarer til perspektivet i Brundtlandrapportens indstillinger. Det er også typisk, at man ikke har diskussioner af denne karakter i andre lande og altså heller ikke i Norge. Det er et særligt dansk bidrag til den internationale energi- og miljødebat, at vi her i landet har taget Brundtlandrapporten så alvorligt, som debatten viser det. Det skyldes måske også, at det ikke er helt enkelt at få halveret energiforbruget. Det sker jo ikke ved en beslutning om at skære forsyningsystemerne ned til det halve, men ved en myriade af beslutninger, der drejer sig om, hvad det er, vi gør, og hvordan vi gør det. Det synes vi er rigtigt at komme i gang med. Det ligger også i centrum af det, vi vil have skal ske.

Jeg skal ikke gå ind på de forskellige bemærkninger til beslutningsforslaget. Mange af dem er misforståede, det kan vi vende tilbage til under udvalgsarbejdet. Det afgørende er, at vi går ind i behandlingen af beslutningsforslag nr. B 8 med en positiv indstilling.

Helge Adam Møller (KF):

Når man for tre minutter siden hørte fru Margrete Aukens to indlæg, kunne det være fristende at tage de store ord frem, men jeg skal beherske mig. Men en stille undren over SF's beslutningsforslag kan jeg ikke lade være med at fremkomme med, for som den foregående ordfører, hr. Poul Nielson, lige har nævnt, var der en stor debat – SF skriver også selv om det i bemærkningerne til forslaget – om Brundtlandrapporten i Folketinget for ni måneder siden, den 21. januar 1988, og et næsten enigt Folketing – der var i hvert fald kun otte, der stemte imod – vedtog en dagsorden, hvor man pålagde regeringen, at den skulle fremlægge en samlet plan for en bæredygtig politik bl.a. på det energipolitiske område, som skulle tage udgangspunkt i den betænkning, som Brundtlandkommissionen havde afgivet. Udenrigsministeren gav allerede dengang tilsagn om, at det syntes regeringen var en god idé, og det ville man meget gerne gøre. Om mindre end seks uger har vi denne rapport, og så er det underligt, at man begynder at tage et enkelt kapitel ud af den store rapport og vil have det til en særlig behandling, inden man har set, hvad regeringen foreslår.

Jeg har bemærket, at ved debatten for ni måneder siden nævnte SF's ordfører, hr. Riishøj, flere gange, at han fandt det uhyre vigtigt, at regeringen fremkom med denne rapport, og at det skete inden udgangen af dette år, sådan at man kunne diskutere den og tage stilling til den i Folketinget. Og når næsten alle var enige – og der var faktisk kun ét parti, der stemte imod, nemlig Fremskridtspartiet – så er det for Det Konservative Folkeparti uforståeligt, at man tager en enkelt del af rapporten ud og begynder at stille forskellige forslag til den mindre end seks uger, før vi skal have den samlede rapport til drøftelse. Kort sagt synes vi, at SF er for hurtigt ude. Vi synes, SF skulle have afventet rapporten.

Lad mig konkluderende sige, at med disse ord har jeg hverken forkastet eller tilsluttet mig de ideer og tanker, som beslutningsforslag nr. B 8 indeholder. Men jeg finder, at tankerne bør indgå i de drøftelser, vi skal have dels her i Folketingssalen, dels i Det Energipolitiske Udvalg på baggrund af den rapport, regeringen kommer med inden jul.